

Sygn. akt II Cz 106/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Starosta

Sędziowie SO Irena Dobosiewicz (spr.)

SO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Gminy(...)**

przeciwko **H. K.**

o eksmisję

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 sierpnia 2014r., sygn. akt I C 112/14

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 3 (trzecim) wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 sierpnia 2014 roku, sygn. akt I C 112/14 i nie obciążać pozwanej kosztami procesu w ogóle.

II Cz 106/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy nakazał pozwanej H. K. aby opróżniła, opuściła i wydała powódce lokal socjalny nr (...) położony w B. przy ul. (...) /punkt 1 / przyznając pozwanej prawo do lokalu socjalnego, wstrzymując wykonanie punktu 1 wyroku do czasu złożenia przez Miasto B. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego /punkt 2/ oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 320 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wskazując co złożyło się na kwotę zasądzoną od pozwanej na rzecz powódki.

Zażalenie na powyższe postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku wniosła pozwana, wskazując że ma bardzo niskie dochody i wnosi o zmianę zaskarżonego postanowienia o kosztach zawartego w wyroku poprzez nie obciążanie jej kosztami postępowania powódki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, co skutkowało zmianą zaskarżonego postanowienia o kosztach postępowania.

W ocenie Sądu Okręgowego ze względu na sytuację materialną i osobistą pozwanej, jak i charakter sprawy nie było prawidłowym nałożenie na nią obowiązku zwrotu powódce kosztów procesu w kwocie 320 zł.

Urzeczywistniający zasadę słuszności art. 102 k.p.c. stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik sporu, a zatem nie podlega wykładni rozszerzającej i związany jest z obowiązkiem strony podania okoliczności zezwalających na przyjęcie, że zachodzi „szczególnie uzasadniony przypadek”. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, iż przepis ten powinien być zastosowany wówczas, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami słuszności (tak postanowienie SN z 11 marca 2011 roku, II CZ 104/10, z dnia 16 lutego 2011 roku, II CZ 203/10). Ocena, czy w konkretnych okolicznościach taki wyjątek wystąpił, jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 19 maja 2006 r., III CK 221/05, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, niepubl.).

Z powyższego wynika, że wprawdzie decyzja o odstąpieniu od obciążania strony przegrywającej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu drugiej stronie jest uprawnieniem jurysdykcyjnym Sądu, ale w każdym wypadku Sąd podejmując w tym zakresie decyzję powinien rozważyć całokształt okoliczności konkretnej sprawy.

Sąd Okręgowy nie podziela poglądu Sądu Rejonowego, że w niniejszej sprawie nie zaistniał wypadek szczególnie uzasadniony pozwalający w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach na odstąpienie od zasady odpowiedzialności za wynik procesu wskazanej w art. 98 k.p.c. na rzecz zasady słuszności z art. 102 k.p.c.

Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego sytuacja materialna, ale i przede wszystkim zdrowotna pozwanej przemawia za tym by uznać, iż spełnione pozostają w stosunku do niej przesłanki z art. 102 k.p.c. Przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c., sąd powinien mieć poza tym na względzie zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, charakterem żądania, jak i dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej strony postępowania.

W przedmiotowej sprawie, odstąpienie od ogólnej reguły zwrotu kosztów procesu jest, w ocenie Sądu Okręgowego, uzasadnione. Pozwana, jak wynika z akt sprawy jest osobą bardzo schorowaną, lecz się neurologicznie, psychiatrycznie i kardiologicznie. Pozwana posiada również orzeczenie o stopniu niepełnosprawności. Ponadto korzystała z pomocy MOPS-u, a obecnie brak pomocy wynika jedynie z faktu otrzymywania wynagrodzenia w wysokości 900 złotych miesięcznie/ k.49 v akt sprawy- zeznania pozwanej/.

Obciążanie w takiej sytuacji powódki kosztami procesu, jawi się jako sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Tym bardziej, iż przeciwnikiem procesowym powódki była Gmina (...)posiadająca zapewne stałą obsługę prawną i mimo, że ponosi z tym związane koszty, nie stanowią jednak tak dużego obciążenia finansowego, jakie stanowiłoby poniesienie kosztów procesu dla pozwanej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., i art. 102 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w punkcie trzecim i odstąpił od obciążenia pozwanej kosztami procesu.